

SXEDIO.H96

1962: ΙΔΡΥΕΤΑΙ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΚΡΙΤΑΣ ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΒΑΣΙΚΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟ ΓΙΩΡΚΑΤΖΗ ΚΑΙ ΝΙΚΟ ΚΟΣΗ

Με τα πρώτα βήματα της νέας Δημοκρατίας η καχυποψία μεταξύ των δυο συμβαλλομένων κοινοτήτων, της Ελληνοκυπριακής και της τουρκοκυπριακής, δεν εξέλιπε τόσο εύκολα.

Αντίθετα ενισχυόταν με τα διάφορα γεγονότα. Και ο κάθε Έλληνας έβλεπε με ακόμα περισσότερη καχυποψία κάθε ενέργεια της Τουρκικής κοινότητας και το αντίθετο.

Ακόμα η κάθε πληροφορία και φήμη, διογκωνόταν μέσα σ' αυτό το κλίμα που ακολούθησε μια πολύ έντονη αντιπαράθεση τα προηγούμενα χρόνια με αποκορύφωμα τις αιματηρές διακοινοτικές συγκρούσεις του **1958**.

Έτσι τα νέφη στις σχέσεις Ελλήνων και Τούρκων πύκνωναν επικίνδυνα.

Και ενώ για τους Έλληνες ήταν γεγονός ότι, αν όχι η τουρκική κοινότητα, τουλάχιστον η παράνομη οργάνωση TMT συνέχιζε να εξοπλίζεται με όπλα από την Τουρκία και να ενισχύεται με τούρκους στρατιωτικούς ή με τουρκοκύπριους που εκπαιδεύονταν στην πολεμική τέχνη στην Τουρκία μυστικά.

Ο υπουργός Εσωτερικών Πολύκαρπος Γιωρκάτζης είχε αυτή την περίοδο τα βέλη του στραμμένα συνέχεια στη δραστηριότητα των Τούρκων και ιδιαίτερα της T.M.T.

Έτσι οι μυστικές υπηρεσίες του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη γνώριζαν ότι αρχηγός της TMT το **1963** ήταν κάποιος με το όνομα Κεμάλ Κιοσκιούν, ένας συνταγματάρχης του τουρκικού στρατού ο οποίος έφθασε στην Κύπρο ως διπλωμάτης της τουρκικής πρεσβείας.

Ο Κιοσκιούν, **45** χρόνων, είχε έλθει στην Κύπρο στις **3** Οκτωβρίου **1962** και πήρε το ψευδώνυμο "

Μποζκούρτ".

Σαν διπλωματικός υπάλληλος της τουρκικής πρεσβείας μπορούσε να διακινείται όποτε ήθελε μεταξύ Τουρκίας και Κύπρου χωρίς να μπορεί κανένας να τον ανακόψει. Εκείνο που μπορούσαν να κάνουν οι δυνάμεις του Γιωρκάτζη ήταν να παρακολουθούν τις κινήσεις και ενέργειες του μέσω των πρακτόρων τους και να παίρνουν προληπτικά μέτρα.

Ως βοηθό του ο Μποζκούρτ είχε τον επίσης στρατιωτικό Χουσαμεττίν Τανυάρ, ο οποίος είχε χρηματίσει μέλος του Τριμερούς Στρατηγείου τα πρώτα χρόνια της ανακήρυξης της Δημοκρατίας και γνώριζε πρόσωπα και πράγματα στην Κύπρο.

Ο Τανυάρ είχε το ψευδώνυμο "Φιρτίνα".

Τις κατώτερες θέσεις κατείχαν διάφοροι άλλοι στρατιωτικοί κι έτσι ο Μποζκούρτ ενίσχυσε την παράνομη οργάνωση του η οποία ουσιαστικά ήταν έτοιμη για να αναλάβει δράση.

Η ελληνική κυπριακή κοινότητα δεν χρειαζόταν στην αρχή παράνομες οργανώσεις μια και ήλεγχε απόλυτα το κράτος με τη πλειοψηφία των ανθρώπων της στα Σώματα ασφαλείας και στην Κυβέρνηση μια και διέθετε επτά από τους δέκα υπουργούς.

Όμως ελέγχοντας τις πληροφορίες και όλα τα γεγονότα μέσω του πανίσχυρου υπουργού Εσωτερικών Πολύκαρπου έφθαναν στα χέρια της όλο και περισσότερες ύποπτες κινήσεις από την άλλη πλευρά οι οποίες αργότερα επιβεβαιώθηκαν και από τις αναμνήσεις των πρωταγωνιστών της ΤΜΤ δηλαδή ότι η παράνομη οργάνωση των τουρκοκυπρίων συνέχιζε να οργανώνεται.

Έτσι άρχισε και η ελληνική κοινότητα, παράλληλα με τον έλεγχο του κράτους, να ιδρύει τη δική της παράνομη οργάνωση με τη δικαιολογία ότι θα αμυνόταν.

Όμως η οργάνωση αυτή γινόταν χωριστά από τα όργανα του κράτους ώστε να μη γνωρίζουν τίποτα οι Τούρκοι, όπως έκαναν και εκείνοι με την ΤΜΤ.

Στόχος ήταν να εκπαιδευθούν αρκετές χιλιάδες Έλληνες κύπριοι στα όπλα, ώστε αν ποτέ τα πράγματα

οδηγούνταν στο απευκταίο, να είναι έτοιμοι να υπερασπίσουν το κράτος που δημιουργήθηκε ουσιαστικά με το δικό τους τετραετή αγώνα της ΕΟΚΑ για την αποτίναξη του βρετανικού ζυγού, ο οποίος οδήγησε στην κολοβομένη μεν ανεξαρτησία, αλλά που έβαλε την Κύπρο για πρώτη φορά στην πολύχρονη ιστορία της στο χάρτη των ανεξάρτητων κρατών.

Η βάση υπήρχε. Κι ήταν οι αντάρτες της ΕΟΚΑ κι όλοι οι αγωνιστές που μόλις λίγα μόνο χρόνια πριν είχαν θέσει το όπλο παρά πόδα και ρίφθηκαν στην ειρηνική μάχη.

Ο άνθρωπος που οργάνωσε τους αγωνιστές και τη νέα κατάσταση ήταν ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, εν γνώσει και με τη συγκατάθεση του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Από την άλλη πολλά όπλα βρίσκονταν ακόμα στα χέρια των αγωνιστών της ΕΟΚΑ τα οποία δεν είχαν παραδοθεί με τη λήξη του αγώνα, ενώ, παρά τις δυσκολίες και την παρουσία των Τούρκων σε καίρια πόστα της κρατικής μηχανής υπήρχε τρόπος να ξεγελιούνται ώστε να εισάγονται μυστικά και νέα όπλα.

Οπλισμός, έστω και σε περιορισμένη έκταση, θα μπορούσε να εξασφαλισθεί κι από την ΕΛΔΥΚ- την Ελληνική Δύναμη Κύπρου, η οποία βρισκόταν στην Κύπρο με βάση τις συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου.

Δεν υπάρχει μαρτυρία για το τι διαμοίφθηκε μεταξύ Μακαρίου- Γιωρκάτζη σ' αυτές τις αποφασιστικές ώρες, αλλά όπως θυμάται ο Νίκος Κόσης, αγωνιστής της ΕΟΚΑ και στενός συνεργάτης και φίλος του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη, ο οποίος διατηρούσε καλούς και στενούς δεσμούς με το Μακάριο, ένα πρωινό τον φώναξε στο Προεδρικό Μέγαρο ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος και του μίλησε για την ανάγκη δημιουργίας μιας οργάνωσης, για αμυντικούς κυρίως σκοπούς, σε περίπτωση που εκδηλώνονταν δυναμικά οι Τούρκοι, μια κι οι πληροφορίες ανέφεραν ότι οι Τούρκοι εξοπλίζονταν και οργανώνονταν.

Έτσι ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης κι ο Νίκος Κόσης ουσιαστικά προχώρησαν μυστικά στη δημιουργία της

μυστικής οργάνωσης στην οποία στην αρχή εντάχθηκαν δυναμικά στελέχη της πρώην ΕΟΚΑ και η οποία ενισχύθηκε στη συνέχεια με απλούς τυφεκιοφόρους από τη δεξιά παράταξη, γνωστά για τη δράση τους, που ήταν έτοιμοι να ξαναπάρουν και πάλι τα όπλα σαν χρειαζόταν για να υπερασπισθούν την ανεξάρτητη πλέον Κυπριακή Δημοκρατία από τους συνεταίρους της.

Όπως στην περίπτωση της ΕΟΚΑ έτσι και τώρα στη νέα οργάνωση οι Κομμουνιστές δεν είχαν θέση.

Την αρχηγία της Οργάνωσης στην οποία δόθηκε το όνομα ΕΟΚ, από τα αρχικά των λέξεων Ελληνική Οργάνωση Κυπρίων, ανέλαβε ο Πολύκαρος Γιωρκάτζης.

Ωστόσο, επειδή η οργάνωση ήταν μυστική, ο Γιωρκάτζης υπέγραφε με το ψευδώνυμο ΑΚΡΙΤΑΣ, η οργάνωση έγινε περισσότερο γνωστή με το ψευδώνυμο του αρχηγού της.

Τα μέλη της οργάνωσης ΑΚΡΙΤΑΣ έδιναν τον πιο κάτω όρκο (Σπύρου Παπαγεωργίου " Τα Κρίσιμα Ντοκουμέντα του Κυπριακού):

Ορκίζομαι,

Να φυλάττω πίστη στη μια και αδιαίρετη Ελληνική Πατρίδα,

Υπακοή στο καταστατικό της Οργάνωσης μου,

Υποταγή στους προϊσταμένους μου,

Να υπερασπίζομαι με πίστη και αφοσίωση τη γαλανόλευκη την οποία ουδέποτε θα αποχωρισθώ,

Να εργάζομαι συνεχώς για την ΕΝΩΣΗ με την ΕΛΛΑΔΑ και να αγωνισθώ γι' αυτήν μέχρι και της τελευταίας ρανίδας του αίματος μου,

Να διάγω δε γενικά ως χρηστός και φιλόνομος Ιδεάτης".

Ποιές ήταν όμως οι επιδιώξεις της Οργάνωσης Ακρίτας;

Αυτό μπορεί να φανεί μέσα από τις διάφορες επίσημες διαταγές που στέλλονταν αυτή την περίοδο από την Οργάνωση και πολλές απο αυτές είδαν το φως της δημοσιότητας σε εφημερίδες και βιβλία (Γλαύκου Κληρίδη, " Η κατάθεση μου", Σπύρου Παπαγεωργίου "Κρίσιμα Ντοκουμέντα" και εφημερίδα "Πατρίς" της

Λευκωσίας).

ΘΥΣΙΕΣ: Τα μέλη της μυστικής οργάνωσης πρέπει να είναι πάντα έτοιμα να αντιμετωπίσουν οποιαδήποτε κατάσταση, όσο κι αν είναι αντίξοχη και να υποστούν οποιαδήποτε δοκιμασία, χωρίς να κλονισθούν και να χάσουν την εμπιστοσύνη τους, μα προ παντός χωρίς να χάσουν το ενδιαφέρον τους και να απογοητευθούν.

ΜΥΣΤΙΚΟΤΗΤΑ: Οφείλουμε να φυλαγόμαστε από οποιονδήποτε ανεξάρτητα αν είναι εχθρός ή φίλος, γιατί κανένας δεν μπορεί να γνωρίζει τις ενδόμυχες σκέψεις και τα βαθύτερα αισθήματα ενός ανθρώπου. Μη μιλάτε σε κανένα για την οργάνωση και τους σκοπούς της, για την αποστολή που μας αναθέτουν ή για τις εντολές και διαφωτίσεις που παίρνετε. Κρατάτε πάντα το στόμα κλειστό και μη αποκαλύπτετε οτιδήποτε σε φίλους και γνωστούς ή συγγενείς. Μην εμπιστεύεσθε κανένα όσο κι αν στενά συνδέεται μαζί σας.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ: Απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχή έκβαση του έργου της οργάνωσης είναι η απόλυτη και σιδηρά πειθαρχία όλων των μελών στις εκάστοτε εντολές και υποδείξεις της.

ΣΤΑΣΗ ENANTI TOY AKEΛ: Ποτέ δεν υπολογίσαμε στην Ακελική συνδρομή και υποστήριξη προς επίτευξη των εθνικών μας σκοπών και επιδιώξεων. Ενεργήσετε αμέσως αυστηρό έλεγχο σε όλους τους μνηθέντες και οργανωμένους στις τάξεις των ομάδων σας ως προς τα αληθινά φρονήματά τους, να απομακρυνθούν δε αμέσως και σιωπηρώς όλοι όσοι θεωρούνται υπόπτων φρονημάτων. Επιβάλλεται επαγρύπνηση για την αποτροπή διαρροής πληροφοριών και μυστικών της οργάνωσης, όχι μόνο προς τους Τούρκους αλλά και προς τους Κομμουνιστές....Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία και δεν στέκει καμιά αμφισβητήση πως με τους κομμουνιστές του ΑΚΕΛ δεν μπορούμε νάχουμε καμιά δοσοληψία ούτε συνεργασία. Διαφορετικός ο δρόμος τους και αλλοιώτικος από το δικό μας δρόμο.

ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ: Η Οργάνωση ανέλαβε το έργο της προστασίας του Ελληνισμού της Κύπρου και της

προώθησης των εθνικών του δικαίων. Με γνώμονα την πίστη προς το μεγάλο εθνικό μας δίκαιο, με προσήλωση στον υπέροχο Αγώνα της ΕΟΚΑ και συνεχή ενατένιση του Παρθενώνα θα γράψουμε και με το αίμα μας αν χρειασθεί, λαμπρή την περαιτέρω εθνική μας πορεία. Τα ιδανικά μας δεν είναι ανάγκη να εκτεθούν σε διακηρύξεις και καταστατικά, ούτε σε άρθρα, ούτε σε προτάσεις. Μια μόνη λέξη δίδει σ' αυτά την πλέον μεστή επιγραμματικότητα. Αυτά συνοψίζονται στη μαγική λέξη ΕΛΛΑΔΑ.... Είμαστε εμείς οι κληρονόμοι του ρόλου εκείνων οι οποίοι άρχισαν και διεξήγαγαν τον αγώνα της ΕΟΚΑ και θεματοφύλακες της ιδικής τους ηρωϊκής παράδοσης. Πιστεύουμε ότι εμείς θα γίνουμε οι συμπληρωτές του έργου το οποίο εκείνοι άρχισαν... Είμεθα εθνική οργάνωση με σαφείς εθνικούς σκοπούς και προσανατολισμούς...Σκοπός μας είναι να υπερασπίσουμε με κάθε μέσο την ελληνική κοινότητα έναντι οποιασδήποτε επιβουλής οποθενδήποτε κι αν προέρχεται και να επιτρέψουμε στην εθνική μας ηγεσία να ακολουθήσει την πολιτική τακτική, την οποία θα κρίνει ορθή προς προώθηση των εθνικών μας επιδιώξεων χωρίς το φόβο βίαιης αντίδρασης η αντιποίνων του εχθρού. Είμαστε εθνικός στρατός, έτοιμος να κινηθεί και να υπακούσει στην ηγεσία του Ελληνισμού της Κύπρου και τις εθνικές της επιδιώξεις...

ΔΕΣΜΟΙ ΜΕ ΕΛΛΑΔΑ: Η επιβίωση μας στην Κύπρο ως μέλος της ελληνικής εθνότητας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την εθνική μας συνείδηση και την Ελλάδα. Τίποτε δεν μπορεί να μας χωρίσει από τη μητέρα πατρίδα και τίποτε δεν μπορεί να μας υποχρεώσει να αποστρέψουμε το πρόσωπο από αυτήν... Η Κύπρος είναι κομμάτι Ελλάδα και είναι αφοσιωμένη στην Ελλάδα κι η Ελλάδα είναι πάντα μαζί μας.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΡΚΟΥΣ: Επιβάλλεται να απομονώσουμε όσο το δυνατό περισσότερο την τουρκοκυπριακή θέση και να καταδείξουμε με αδιάσειστα στοιχεία ότι η αρμονική συμβίωση και συνεργασία με τους Τούρκους είναι εφικτή, όπως ήταν στο παρελθόν, οπότε Έλληνες και Τούρκοι ζούσαν σε

αγαστή σύμπνοια.

ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΕΝΩΣΗ: Όταν καταργηθούν οι Συνθήκες Εγγυήσεως και Συμμαχίας τότε καμιά δύναμη, νομική ή ηθική δεν μπορεί να μας εμποδίσει από του να αποφασίσουμε μόνοι και ελεύθεροι για το μέλλον μας και με δημοψήφισμα να εφαρμόσουμε το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης- Ενώσης.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ: Λογικές συνταγματικές τροποποιήσεις αφού εξαντληθούν οι προσπάθειες κοινών συνεννοήσεων με τους Τούρκους. Επειδή κοινή συμφωνία αποκλείεται, τότε θα προσπαθήσουμε να δικαιολογήσουμε μονομερή ενέργεια. Προτού καθιερωθεί και γίνει αποδεκτό το δικαίωμα μιας μονομερούς τροποποίησης του Συντάγματος, πρέπει να αποφεύγονται ενέργειες και αποφάσεις, οι οποίες απαιτούν θετική δυναμική ενέργεια εκ μέρους μας.

ΕΝΩΣΗ : Σε περίπτωση έκρηξης συγκρούσεων, και γενίκευσης της σύγκρουσης, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε αμέσως στις ενέργειες μας περιλαμβανομένης και της άμεσης κήρυξης της Ενώσης, διότι τότε κανένας λόγος αναμονής ή διπλωματικών ενεργειών δεν θα υπάρχει.

Αυτές ήσαν μερικές από τις αρχές και επιδιώξεις της οργάνωσης ΑΚΡΙΤΑΣ.

Όμως ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης σαν ο Μακάριος κινήθηκε για επαφές με τους Τούρκους για τροποποίηση βασικών άρθρων του συντάγματος εξέδωσε μια μακρά διαταγή στην οποία καθόριζε τις τελικές επιδιώξεις, στόχους και τρόπους δράσης και αντίδρασης γύρω από τις προσπάθειες αναθεώρησης του συντάγματος που δίνει το πνεύμα της εποχής όπως το αντίκρυζαν οι τότε κυβερνώντες (Εφημερίς " Πατρίς" 21 4 1966 και Γλαύκου Κληρίδη " Η κατάθεση μου"):

ΑΑΡΧΗΓΕΙΟ

ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

" Με τις τελευταίες δημόσιες δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου διεγράφη η πορεία την οποία θα πάρει το εθνικό μας ζήτημα στο άμεσο μέλλον. Οπως και άλλοτε τονίσαμε, οι εθνικοί αγώνες ούτε κρίνονται ούτε λύονται από τη μια ημέρα στην άλλη, ούτε και είναι πάντοτε δυνατό να καθορίζονται από ρητά χρονικά όρια για την επίτευξη των διαφόρων σταδίων εξέλιξης τους.

" Η εθνική μας υπόθεση πρέπει να κρίνεται κάτω από το πρίσμα των εκάστοτε εξελίξεων και συνθηκών και τα μέτρα τα οποία θα ληφθούν, η τακτική και ο χρόνος εφαρμογής του κάθε μέτρου καθορίζεται από τις εκάστοτε συνθήκες που επικρατούν τόσο διεθνώς όσο και εσωτερικά. Η όλη προσπάθεια είναι επίπονη και πρέπει να περάσει από διάφορα στάδια, διότι και οι παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν το τελικό αποτέλεσμα είναι πολλοί και διάφοροι.

" Αρκεί να κατανοηθεί από όλους ότι κάθε λαμβανόμενο μέτρο είναι το αποτέλεσμα και επακόλουθο μελέτης και προγενεστερών μελετών και αποτελεί ταυτόχρονα το υπόβαθρο για το μελλοντικό μέτρο.

" Αρκεί να αναγνωρισθεί ότι τα μέτρα τα οποία διαγράφονται σήμερα δεν αποτελούν παρά μόνο το πρώτο βήμα, ένα απλό στάδιο προς τον τελικό και αμετάθετο εθνικό σκοπό, προς την πλήρη και αδέσμευτη εφαρμογή του διακαιώματος αυτοδιάθεσης του λαού.

" Εφ' όσον ο σκοπός παραμένει αμετάθετος, εκείνο το οποίο εναπομένει να εξετασθεί είναι το θέμα της τακτικής.

" Αυτή πρέπει αναγκαστικά να διαιρεθεί σε εσωτερική και εξωτερική (διεθνή) διότι διαφορετικός είναι και ο τρόπος χειρισμού και παρουσίασης του θέματος μας σε κάθε περίπτωση.

" Α. Και πρώτο εξωτερικά (διεθνώς): Στη διεθνή κοινή γνώμη και τους διπλωματικούς κύκλους το Κυπριακό παρουσιάστηκε στα τελευταία στάδια του αγώνα ως αίτημα εξάσκησης του δικαιώματος

αυτοδιάθεσης του Κυπριακού λαού. Στην εξάσκηση του δικαιώματος αυτού παρεισέφρυσε κάτω από τις γνωστές συνθήκες το θέμα της τουρκικής μειονότητας και με επιχείρημα τις διακοινοτικές βίαιες συγκρούσεις επιδιώχθηκε να αποδειχθεί ότι συμβίωση των δυο κοινοτήτων υπό ενιαία διακυβέρνηση ήταν αδύνατη. Τελικά, για τους πολλούς διεθνείς κύκλους το θέμα λύθηκε με τις συμφωνίες Λονδίνου- Ζυρίχης, λύση η οποία παρουσιάστηκε ως το αποτέλεσμα συμφωνίας για διαπραγματεύσεις των διϊσταμένων πλευρών.

α. Επομένως πρώτος στόχος υπήρξε η καλλιέργεια διεθνώς της εντύπωσης ότι το Κυπριακό δεν λύθηκε και χρειάζεται αναθεώρηση.

β. Πρώτη επιδίωξη υπήρξε η προσπάθεια να δικαιωθούμε ως ελληνική πλειοψηφία και να δημιουργήσουμε την εντύπωση ότι:

(1). Η λύση που δόθηκε δεν είναι ικανοποιητική ούτε δίκαιη.

(2). Η συμφωνία που επιτεύχθηκε δεν ήταν αποτέλεσμα εθελοντικής και αβίαστης συγκατάθεσης των διϊστάμενων απόψεων.

(3). Οτι η αναθεώρηση αποτελεί επιτακτική ανάγκη επιβίωσης και όχι προσπάθεια των Ελλήνων προς αθέτηση της υπογραφής τους.

(4). Οτι είναι εφικτή η επιβίωση των δυο κοινοτήτων και

(5). Οτι το ισχυρό στοιχείο στο οποίο πρέπει να βασίζονται οι ξένοι είναι η ελληνική πλειοψηφία και όχι οι Τούρκοι.

γ. Όλα τα πιο πάνω, τα οποία αποτελούσαν δυσκολότατη προσπάθεια επιτεύχθηκαν σε ικανοποιητικό βαθμό. Οι περισσότερες διπλωματικές αντιπροσωπείες είναι ήδη πεπεισμένες ότι η λύση που δόθηκε ούτε δίκαιη ούτε ικανοποιητική είναι και ότι υπεγράφη λόγω πιέσεων και χωρίς πραγματικές διαπραγματεύσεις και επιβλήθηκε υπό διάφορες απειλές.

Είναι δε σημαντικό επιχείρημα εν προκειμένω το γεγονός ότι η λύση που επιτεύχθηκε δεν

επικυρώθηκε από το λαό, διότι η ηγεσία μας ενεργώντας φρόνιμα απέφυγε να καλέσει το λαό σε δημοψήφισμα ή άλλως πως να δώσει επίσημα την έγκριση του στη συμφωνία, πράγμα το οποίο θα γινόταν ασφαλώς υπό το πνεύμα του 1959.

Γενικά η μέχρι σήμερα διακυβέρνηση της Κύπρου απεδείχθη ότι επιτελείται από τους Έλληνες ενώ οι Τούρκοι περιορίζονται στο ρόλο του αρνητή και της τροχοπέδης.

δ. Δεύτερη επιδίωξη. Αφού συμπληρώθηκε το πρώτο στάδιο, πρέπει να προγραμματίσουμε το δεύτερο στάδιο των ενεργειών μας και των επιδιώξεων μας σε διεθνές πεδίο. Αυτές σε γενικές γραμμές διαγράφονται ως εξής:

(1). Προσπάθεια των Ελλήνων είναι να άρουν παράλογες και άδικες πρόνοιες διακυβέρνησης και όχι καταπίεσης των Τούρκων.

(2). Οτι η αναίρεση των στοιχείων αυτών της διακυβέρνησης επιβάλλεται να εφαρμοσθεί σήμερα διότι αύριο θα είναι αργά.

(3) Οτι η αναίρεση αυτή παρ' όλον ότι είναι λογική και επιβεβλημένη καθίσταται αδύνατη λόγω της παράλογης στάσης των Τούρκων και επομένως δικαιολογείται η μονομερής ενέργεια εφ' όσον από κοινού με τους Τούρκους και εκ συμφώνου ενέργεια είναι εκ των προτέρων αδύνατη.

(4). Οτι το θέμα της αναθεώρησης αποτελεί εσωτερικό θέμα των Κυπρίων που δεν παρέχει δικαίωμα επέμβασης, δυναμικά ή άλλως πως σε οποιονδήποτε.

(5). Οτι οι τροποποιήσεις που προτείνονται είναι λογικές δίκαιες και διασφαλίζουν τα λογικά δικαιώματα της μειονότητας.

ε. Σήμερα είναι γενικώς αποδεδειγμένο ότι το διεθνές κλίμα είναι εναντίον κάθε μορφής καταπίεσης και ιδιαίτερα καταπίεσης των μειονοτήτων.

Οι δε Τούρκοι έχουν ήδη κατορθώσει να πείσουν τη διεθνή κοινή γνώμη ότι η Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα ισοδυναμεί με προσπάθεια υποδούλωσης τους. Επιπρόσθετα κρίνεται ότι έχουμε σοβαρές

πιθανότητες επιτυχίας στον αγώνα για τον επηρεασμό υπέρ μας της διεθνούς κοινής γνώμης τοποθετώντας το αίτημα μας ως και κατά τη διάρκεια του αγώνα επί του δικαιώματος εξάσκησης της ελεύθερης θέλησης μας για αυτοδιάθεση, παρά για Ένωση. Για να μπορέσουμε όμως να εξασκήσουμε το δικαίωμα πλήρους και ελεύθερης αυτοδιάθεσης, πρέπει πρώτα να αποδεσμευθούμε από όλες εκείνες τις πρόνοιες του συντάγματος και των συμφωνιών (π.χ. Συνθήκη εγγύησης, Συνθήκη Συμμαχίας κλπ) οι οποίες εμποδίζουν την ελεύθερη και αδέσμευτη έκφραση και εφαρμογή των επιθυμιών του λαού και οι οποίες εγκυμονούν κινδύνους, εξωτερικής επέμβασης.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ο πρώτος στόχος επίθεσης υπήρξε η συμφωνία εγγύησης, η οποία και πρώτη αναφέρθηκε ως μη αναγνωριζόμενη πλέον από τους Έλληνες κυπρίους.

Όταν αυτό επιτελεσθεί καμιά δύναμη, νομική ή ηθική μπορεί να μας εμποδίσει από του να αποφασίσουμε μόνοι και ελεύθερα για το μέλλον μας και με δημοψήφισμα να εφαρμόσουμε το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης.

Από τα πιο πάνω συνάγεται ότι για την επιτυχία του σχεδίου μας επιβάλλεται μια αλυσίδα ενεργειών και εξελίξεων, η κάθε μια από τις οποίες είναι αναγκαία και επιβεβλημένη, διότι αλλιώς οι μελλοντικές ενέργειες θα παραμείνουν νομικά αδικαιολόγητοι και πολιτικά ανέφικτοι ενώ παράλληλα θα εκθέσουμε το λαό και τον τόπο σε σοβαρές συνέπειες.

Ανακεφαλαιώνοντας, οι ενέργειες αυτές διαγράφονται:

α. Τροποποίηση αρνητικών στοιχείων των συμφωνιών και παράλληλα έμπρακτο αντί των συμφωνιών Εγγύησης και Συμμαχίας. Το βήμα αυτό είναι αναγκαίο διότι η ανάγκη τροποποίησης των αρνητικών σημείων είναι διεθνώς γενικά παραδεκτή και κρίνεται δικαιολογημένη (απάλειψη) ενώ παράλληλα εξωτερική επέμβαση για να μας εμποδίσουν στην τροποποίηση είναι αδικαιολόγητη και

ανεφάρμοστη.

β. Υστερα από την πιο πάνω ενέργεια η συνθήκη Εγγύησης (δικαίωμα επέμβασης) καθίσταται και νομικά και ουσιαστικά ανεφάρμοστη.

γ. Όταν αποδεσμευθεί η Κύπρος (από τις συμφωνίες Εγγύησης και Συμμαχίας) από τους περιορισμούς για την εξάσκηση του δικαιώματος αυτοδιάθεσης, ο λαός θα μπορέσει ελεύθερα να εκφράσει και εφαρμόσει την επιθυμία του.

δ. Νόμιμη αντιμετώπιση από δυνάμεις του κράτους (αστυνομίας ή ακόμη και φιλικών στρατιωτικών δυνάμεων) κάθε επέμβαση εσωτερικά ή εξωτερικά, διότι τότε θα είμαστε πλήρως ανεξάρτητοι.

Αρα οι ενέργειες από α-δ είναι απόλυτα αναγκαίες και κατά την ως άνω σειρά και κατά χρονική ακολουθεία.

Είναι επομένως προφανές ότι εάν ελπίζουμε να έχουμε οποιανδήποτε πιθανότητα επιτυχίας διεθνώς στις ως άνω ενέργειες δεν μπορούμε ούτε πρέπει να αποκαλύπτουμε ή να διακηρύττουμε τα διάφορα στάδια του αγώνα προτού συμπληρωθεί το προηγούμενο π. χ. εάν γίνεται αποδεκτό ότι στα πιο πάνω 4 στάδια είναι αναγκαία πορεία τότε είναι αδιανόητο να μιλούμε για τροποποίηση (στάδιο α) εάν αποκαλυφθεί το στάδιο δ. Διότι πώς είναι δυνατό να επιδιώκει κάποιος την τροποποίηση αρνητικών στοιχείων με επιχείρημα ότι η τροποποίηση είναι αναγκαία για τη λειτουργία του κράτους και των συμφωνιών.

Αυτά όσον αφορά τους στόχους, τις επιδιώξεις και την τακτική στο διεθνές πεδίο. Και τώρα στο εσωτερικό μέτωπο.

Β. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ: Οι εσωτερικές ενέργειες κρίνονται από την ερμηνεία η οποία θα δοθεί σ αυτές διεθνώς και τις επιπτώσεις τις οποίες οι ενέργειες μας θα έχουν στο εθνικό μας ζήτημα.

1. Ο μόνος κίνδυνος ο οποίος μπορεί να χαρακτηρίζεται ως ανυπέβλητος είναι η πιθανότητα εξωτερικής βίαιης επέμβασης. Όχι τόσο για τις

υλικές ζημιές ούτε για τον κίνδυνο αυτό, καθ' εαυτό (ο οποίος σε τελευταία ανάλυση είναι δυνατό να αντιμετωπισθεί μερικά ή ολικά από μας δυναμικά) αλλά κυρίως από τις πιθανές πολιτικές επιπτώσεις.

Εάν ήθελε απειληθεί ή εφαρμοσθεί επέμβαση πριν από το στάδιο γ τότε η τέτοια επέμβαση θα είναι νομικά συζητήσιμη αν όχι και δικαιολογημένη.

Το γεγονός αυτό βαραίνει πολύ τόσο διεθνώς όσο και στα Ηνωμένα Έθνη.

Από την ιστορία πολλών πρόσφατων περιπτώσεων διδασκόμαστε ότι σε καμιά περίπτωση επέμβασης, έστω και μη νομικώς δικαιολογημένη, είτε τα Ηνωμένα Έθνη είτε άλλες δυνάμεις κατόρθωσαν να απομακρύνουν αυτόν που επιτέθηκε και επενέβη χωρίς σοβαρά ανταλλάγματα σε βάρος εκείνου που υφίσταται την επίθεση.

Και σ' αυτήν ακόμη την περίπτωση επίθεσης του Ισραήλ στο Σουέζ, η οποία καταδικάστηκε από όλα τα Έθνη, από τα Ηνωμένα Έθνη και για την οποία μάλιστα απειλήθηκε ρωσική επέμβαση, οι ισραηλίτες απομακρύνθηκαν μεν αλλά πήραν (κράτησαν) ως αντάλλαγμα το λιμένα Εϊλατ στην Ερυθρά Θάλασσα. Πολύ σοβαρότεροι φυσικά κίνδυνοι υπάρχουν στην Κύπρο.

Εάν αντίθετα μελετήσουμε και δικαιολογήσουμε καλά την ενέργεια μας από το Α πιο πάνω, αφ ενός επέμβαση δεν δικαιολογείται και αφ ετέρου από την αρχή θα έχουμε κάθε υποστήριξη, εφ όσον με τη Συνθήκη Εγγύησης δεν μπορεί να γίνει επέμβαση προτού διεξαχθούν συνεννοήσεις μεταξύ των Εγγυητριών Δυνάμεων, δηλαδή Αγγλίας, Ελλάδας και Τουρκίας.

Είναι δε στο στάδιο αυτό των συνεννοήσεων (δηλαδή πριν από την επέμβαση) κατά την οποία χρειαζόμαστε τη διεθνή υποστήριξη. Θα την έχουμε δε αυτήν εάν οι αλλαγές που εισηγούμαστε φαίνονται λογικές και δικαιολογημένες.

Αρα πρώτος στόχος η αποφυγή της επέμβασης με την επιλογή των τροποποιήσεων τις οποίες

εισηγηθήκαμε στο πρώτο στάδιο.

ΤΑΚΤΙΚΗ: Λογικές Συνταγματικές τροποποιήσεις αφού εξαντληθούν οι προσπάθειες κοινών συνεννοήσεων με τους Τούρκους. Επειδή δε κοινή συμφωνία αποκλείεται τότε θα προσπαθήσουμε να δικαιολογήσουμε μονομερή ενέργεια. Στο στάδιο αυτό παράλληλα εφαρμόζονται οι ενέργειες 2 και 3 της σελίδας...

2. Είναι φανερό ότι για να δικαιολογείται επέμβαση πρέπει να υπάρχει σοβαρότερος λόγος και αμεσότερος κίνδυνος από την απλή Συνταγματική τροποποίηση.

Τέτοιος λόγος μπορεί να είναι:

(α) άμεση κήρυξη της Ένωσης προτού συμπληρωθούν οι ενέργειες α-γ, και

(β) σοβαρές διακοινοτικές ταραχές που θα παρουσιασθούν ως σφαγιασμός των Τούρκων.

Ο μιν (α) λόγος έχει καλυφθεί στο πρώτο μέρος και επομένως παραμένει ο κίνδυνος των διακοινοτικών ταραχών. Εφ' όσον εμείς δεν προτιθέμεθα να αποδυθούμε απρόκλητοι σε σφαγιασμό ή επίθεση εναντίον των Τούρκων παραμένει το ενδεχόμενο ή οι Τούρκοι να προβούν σε αυθόρμητες αντιδράσεις, προκαλώντας επεισόδια και σύγκρουση ή υποβολιμαία να σκηνοθετήσουν σφαγές, δηλώσεις ή βομβαρδισμούς Τούρκων για να δημιουργήσουν την εντύπωση ότι πράγματι οι Έλληνες επιτέθηκαν εναντίον των Τούρκων, οπότε θα επιβάλλεται επέμβαση για προστασία τους.

ΤΑΚΤΙΚΗ: Οι ενέργειες μας για τροποποίηση του Συντάγματος θα είναι φανερές, θα δεικνύονται πάντοτε έτοιμες για ειρηνικές συνομιλίες και οι ενέργειες μας δεν θα έχουν καμιά μορφή πρόκλησης ή βίαιης ενέργειας. Τυχόν επεισόδια θα αντιμετωπισθούν κατ αρχήν νόμιμα από τις νόμιμες δυνάμεις ασφαλείας σύμφωνα με το σχέδιο.

Οι ενέργειες θα έχουν νομική μορφή.

3. Προτού καθιερωθεί και γίνει αποδεκτό το δικαίωμα μιας μονομερούς τροποποίησης του

Συντάγματος, πρέπει να αποφευχθούν ενέργειες και αποφάσεις οι οποίες απαιτούν θετική δυναμική ενέργεια εκ μέρους μας, π. χ. ενοποίηση των Δήμων. Τέτοια απόφαση επιβάλλει στην Κυβέρνηση να επέμβει δυναμικά για να επιφέρει ενοποίηση και κατάληψη της δημοτικής περιουσίας με τη βία, πράγμα το οποίο επιβάλλει στους Τούρκους πιθανώς δυναμική αντίδραση. Αντίθετα είναι πιο εύκολο για μας με νομική πράξη να τροποποιήσουμε π.χ. την πρόνοια **70:30** οπότε οι Τούρκοι θα είναι εκείνοι οι οποίοι θα χρειάζονται θετική δυναμική ενέργεια, ενώ για μας η πράξη θα είναι όχι ενέργεια αλλά "άρνηση". Το ίδιο και για τις χωριστές φορολογικές πλειοψηφίες. Τα μέτρα αυτά έχουν ήδη μελετηθεί και αποφασισθεί σειρά επι μέρους συναφών μέτρων προς εφαρμογή τους. Αφού με μερικές τέτοιες ενέργειες επικυρωθεί ντε φάκτο το δικαίωμα μας για μονομερή τροποποίηση του Συντάγματος, τότε μπορούμε να προχωρήσουμε κατά την κρίση και δύναμη μας πλέον δυναμικά.

4. Είναι όμως αφελές να πιστεύουμε ότι είναι δυνατό να προβούμε σε ουσιαστικές ενέργειες τροποποίησης του Συντάγματος, ως πρώτο βήμα του γενικότερου μας σχεδίου όπως διεγράφη πιο πάνω, χωρίς οι Τούρκοι να επιδιώξουν να δημιουργήσουν ή σκηνοθετήσουν δυναμική σύγκρουση. Για τούτο ακριβώς το λόγο η ύπαρξη και ενδυνάμωση της Οργάνωσης μας είναι επιβεβλημένη και επιτακτική ανάγκη, διότι:

α). Σε περίπτωση αυθόρμητης αντίδρασης των Τούρκων, εάν η αντεπίθεση μας δεν είναι άμεση διατρέχουμε τον κίνδυνο να αντιμετωπίσουμε πανικό των Ελλήνων και κυρίως στις πόλεις, οπότε κινδυνεύουμε να χάσουμε ανεπανόρθωτα σημαντικές περιοχές ζωτικού χώρου, ενώ αφ ετέρου άμεση και καίρια επδίωξη της δύναμης μας είναι πιθανόν να συναιτίσει τους Τούρκους και να περιορίσει τη δράση τους σε σποραδικές σημαντικές ενέργειες, και.

β). Σε περίπτωση μελετημένης ή υποβολιμαίας επίθεσης, σκηνοθετημένης ή όχι των Τούρκων,

επιβάλλεται να την καταστείλουμε δυναμικά στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα εφ' όσον εάν κατορθώσουμε να γίνουμε κύριοι της κατάστασης μέσα σε 1-2 ημέρες, καμιά επέμβαση από τα έξω δεν θα είναι δυνατή, πιθανή ή δικαιολογημένη.

γ. Σε οποιανδήποτε από τις πιο πάνω περιπτώσεις δυναμική και αποτελεσματική αντιμετώπιση των Τούρκων θα διευκολύνει τα μέγιστα τις μεταγενέστερες ενέργειες μας για περαιτέρω τροποποιήσεις ώστε αυτές θα είναι δυνατό να εφαρμοσθούν χωρίς οποιαδήποτε αντίδραση, διότι οι Τούρκοι θα γνωρίζουν ότι αντίδραση τους είναι αδύνατη ή επιζήμια σοβαρά για την κοινότητα τους, και

δ. Σε περίπτωση γενικότερης και γενίκευσης της σύγκρουσης πρέπει να είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε αμέσως στις ενέργειες από α-δ περιλαμβανομένης και της άμεσης κήρυξης της Ένωσης, διότι τότε κανένας λόγος αναμονής ή διπλωματικών ενεργειών δεν θα υπάρχει.

5. Σε όλα αυτά τα στάδια δεν πρέπει να παραγνωρίζεται και ο παράγοντας της διαφώτισης και της αντιμετώπισης της προπαγάνδας εκείνων που δεν γνωρίζουν και δεν μπορούν να μάθουν τα σχέδια μας ως και των αντιδραστικών. Καταδείχθηκε ότι ο αγώνας μας πρέπει να περάσει τουλάχιστον 4 στάδια και ότι είμαστε υποχρεωμένοι να μην αποκαλύπτουμε δημόσια και άκαιρα τα σχέδια και τις προθέσεις μας. Η πλήρης εχεμύθεια και μυστικότητα είναι πέραν του απλού εθνικού καθήκοντος. ΕΙΝΑΙ ΖΩΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ.

Αυτό όμως δεν εμποδίζει τους αντιδραστικούς και τους ανεύθυνους δημοκόπους από του να επιδίδονται σε όργιο πατριδοκαπηλίας και προκλήσεων. Το σχέδιο δε παρέχει σ' αυτούς πρόσφορο έδαφος διότι τους παρέχει τη δυνατότητα να ισχυρίζονται ότι οι προσπάθειες της ηγεσίας μας περιορίζονται στην επιδίωξη συνταγματικών τροποποιήσεων όχι δε καθαρού εθνικού σκοπού.

Το έργο μας καθίσταται περαιτέρω δύσκολο,

διότι από ανάγκη και ανάλογα με τις εκάστοτε συνθήκες που επικρατούν και αυτές ακόμη οι συνταγματικές τροποποιήσεις πρέπει να γίνονται σταδιακά.

Όλα αυτά όμως δεν πρέπει να μας παρασύρουν στην ανεύθυνη δημοκοπία των πεζοδρομίων, ούτε και στην εθνική πλειοδοσία.

Τα έργα θα αποβούν οι αψευδέστεροι υπερασπιστές μας. Εν πάση όμως περιπτώσει, επειδή το ως άνω έργο πρέπει να έχει σημαντικά προχωρήσει και αποδώσει καρπούς πολύ πριν από τις επόμενες εκλογές για γνωστούς λόγους, στο μικρό σχετικά χρονικό διάστημα το οποίο μεσολαβεί, πρέπει να μας διακρίνει αυτοσυγκράτηση και ψυχραιμία. Παράλληλα, όμως, οφείλουμε μέχρι τότε, όχι μόνο να διατηρήσουμε τη σημερινή ενότητα και πειθαρχία των πατριωτικών δυνάμεων, αλλά και να την εντείνουμε. Αυτό δε μόνο με την κατάλληλη διαφώτιση των μελών μας και μέσον αυτών του λαού, μπορούμε να επιτύχουμε

Πρώτα πρέπει να αποκαλύψουμε τους αντιδραστικούς τί ακριβώς είναι. Μικροί και ανεύθυνοι δημοκόποι και οππορτιουνιστές, ως και το πρόσφατο παρελθόν τους αποδεικνύει. Αγνοί αρνητές και αντιδραστικοί οι οποίοι λυσσώδως καταπολεμούν την ηγεσία μας, αλλά παράλληλα καμιά δική τους ουσιαστική και πρακτική λύση δεν προσφέρουν.

Χρειαζόμαστε σταθερή και ισχυρή Κυβέρνηση για να προωθήσουμε όλες τις ενέργειες μας και μέχρι την τελευταία στιγμή.

Αυτοί είναι γνωστοί ως συνθηματολόγοι και λογάδες με ωραία λόγια και συνθήματα, αλλά ανίκανοι και απρόθυμοι να προβούν σε συγκεκριμένες ενέργειες ή να υποστούν θυσίες. Παράδειγμα ότι και στο σημερινό ακόμη στάδιο τίποτε το ουσιαστικό δεν προτείνουν, πέραν από την προσφυγή στα Ηνωμένα Έθνη δηλαδή και πάλι λόγους με το αζημείωτο τους μάλιστα. Πρέπει επομένως να αποξενωθούν και να απομονωθούν.

Παράλληλα όμως και ταυτόχρονα θα διαφωτίζουμε και τα μέλη μας για το πιο πάνω σχέδιο και τις προθέσεις μας ΑΛΛΑ ΜΟΝΟ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ. Τα

Υπαρχηγεία πρέπει σε συγκεντρώσεις στελεχών και μελών να αναλύσουν και επεξηγήσουν πλήρως και συνεχώς τα πιο πάνω μέχρις ότου το κάθε μέλος μας τα κατανοήσει πλήρως και να είναι ικανό να δια φωτίσει άλλους. ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ. Η ΑΠΩΛΕΙΑ Η ΔΙΑΡΡΟΗ ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΙΟ ΠΑΝΩ ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΙ ΜΕ ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ.

Καμιά ενέργεια δεν μπορεί να βλάψει τόσο καίρια και τόσο αποφασιστικά τον αγώνα μας όσο η αποκάλυψη του εγγράφου αυτού ή δημοσίευση του από τους αντιπάλους.

Εκτός από την κατατόπιση και διαφώτιση με προφορικό λόγο όλες οι άλλες ενέργειες μας και κυρίως τα δημοσιεύματα στον τύπο, σε ψηφίσματα και αλλαχού θα είναι πολύ συγκρατημένα και δεν θα προβαίνουν σε καμιά αναφορά για τα πιο πάνω.

Επίσης σε δημόσιες ομιλίες και εκδηλώσεις μόνον υπεύθυνα πρόσωπα θα μπορούν και υπό την προσωπική ευθύνη του αρχηγού των Υπαρχηγείων να αναφέρονται γενικά στο σχέδιο που έχει διαγραφεί πιο πάνω και αυτό μόνον ύστερα από ρητή έγκριση του αρχηγού του Υπαρχηγείου ο οποίος θα ελέγχει το λόγο. Και σε τετοια περίπτωση ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ Η ΣΕ ΑΛΛΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ: Πλήρης διαφώτιση των δικών μας και του λαού ΔΙΑ ΖΩΣΗΣ. Θα καταβάλλεται κάθε προσπάθεια προς παρουσία σε μας δημοσίως ως μετριοπαθών. Προβολή των σχεδίων μας εγγράφως ή αναφορά σ αυτά στον τύπο ή εγγράφως απαγορεύεται αυστηρά. Επίσημα πρόσωπα και άλλα υπεύθυνα πρόσωπα θα συνεχίσουν τη διαφώτιση του λαού και την εξύψωση του ηθικού και της αγωνιστικότητας του, αλλά η διαφώτιση αποκλείει τη διαπόμπευση των σχεδίων μας και την προβολή τους δια του τύπου ή την προβολή του αλλοιώς.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το παρόν θα καταστραφεί με φωτιά υπό την προσωπική ευθύνη του αρχηγού του Υπαρχηγείου και στην παρουσία όλων των μελών του κάθε επιτελείου μέσα σε δέκα ημέρες από την ημέρα λήψης.

Αντιγραφή ολόκληρης ή μέρος της απαγορεύεται. Μέλη του Επιτελείου του Υπαρχηγείου το κατέχουν μόνο υπό την προσωπική ευθύνη του Αρχηγού του Υπαρχηγείου, αλλά δεν δικαιούνται να το μεταφέρουν εκτός της έδρας του Υπαρχηγείου.

Ο Αρχηγός ΑΚΡΙΤΑΣ